

Dosarul nr. 3ra-40/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (judecător R. Pascari)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecători A. Bostan, V. Negru și A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

26 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de „Asgor-Trans” SRL,
în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă
de „Asgor-Trans” SRL, reprezentată de avocatul Vitalie Pîslariuc, împotriva
Ministerului Economiei și Infrastructurii, persoane terțe ÎS „Servicii Transport
Auto” în proces de insolvență și „Eurotrans Tur”, cu privire la anularea actului
administrativ,

și la cererea de chemare în judecată depusă de „Asgor-Trans” SRL,
reprezentată de avocatul stagiar Cristina Oglinda, împotriva Ministerului Economiei
și Infrastructurii, persoane terțe „Eurotrans Tur” SRL, Asociația Patronală a
Operatorilor de Transport Auto din Republica Moldova și ÎS „Servicii Transport
Auto” în proces de insolvență, cu privire la anularea actelor administrative și
repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 09 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul depus de „Asgor-Trans” SRL și au fost menținute hotărârile din
24 iulie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, și încheierea din
17 iunie 2016 a Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, prin care a fost admisă cererea
de revizuire depusă de ÎS „Servicii Transport Auto” în proces de insolvență și
„Eurotrans Tur” SRL, și a fost casată încheierea din 11 noiembrie 2014 a
Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău; încheierea din 07 noiembrie 2016 a
Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, prin care au fost conexe cauzele într-o
singură procedură; și încheierea din 29 iunie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul
Buiucani, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de „Asgor-Trans”
SRL privind confirmarea tranzacțiilor de împăcare și încetarea procesului,

împotriva încheierii din 29 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin
care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de apelanta „Asgor-Trans” SRL
privind recuzarea judecătorilor Curții de Apel Chișinău,

și împotriva încheierii din 21 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a

fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de apelanta „Asgor-Trans” SRL privind confirmarea tranzacțiilor de împăcare încheiate între „Asgor-Trans” SRL și Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor,

c o n s t a t ă:

La 13 ianuarie 2014, „Asgor-Trans” SRL, reprezentată de avocatul Vitalie Pîslariuc, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor (în prezent, Ministerul Economiei și Infrastructurii) cu privire la anularea ordinului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 209 din 23 august 2013 „Cu privire la aprobarea Procesului-verbal al Comisiei disciplinare în domeniul transporturilor rutiere nr. 3 din 20.08.2013” în partea retragerii de la „Asgor-Trans” SRL a dreptului de deservire a rutei Chișinău 15.50 – Coștangalia 05.45 (f.d. 1-4, vol. I).

În motivarea acțiunii, reclamanta „Asgor-Trans” SRL, reprezentată de avocatul Vitalie Pîslariuc, a relatat că în baza ordinului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 112 din 02 mai 2013, a fost deschisă o nouă rută de transport auto, Chișinău 15.50 – Coștangalia 05.45, iar reclamantei i-a fost atribuit dreptul de deservire a acesteia.

Reclamanta a susținut că despre atribuirea acestei rute a aflat la data de 23 mai 2013, din scrisoarea Agenției Naționale Transport Auto din 18 mai 2013.

Reclamanta a indicat că imediat după aceasta, a purces la organizarea procesului de măsurare a distanței de drum, necesară pentru perfectarea pașaportului rutei Chișinău 15.50 – Coștangalia 05.45.

Aici, reclamanta a evidențiat că unii membri ai comisiei ce urmau să participe la întocmirea actului de măsurare a distanței de drum se aflau în concediu, din care motiv, acest act a fost transmis Agenției Naționale Transport Auto la data de 11 iunie 2013.

Reclamanta a declarat că la 22 iunie 2013, Agenția Națională Transport Auto i-a eliberat reclamantei permisul de activitate pe ruta Chișinău 15.50 – Coștangalia 05.45.

Reclamanta a afirmat că la 24 iunie 2013, a recepționat spre informare copia scrisorii Agenției Naționale Transport Auto din 18 iunie 2013, prin care ÎS „Gările și Stațiile Auto” a fost înștiințată despre obținerea de către reclamantă a dreptului de deservire a rutei Chișinău 15.50 – Coștangalia 05.45.

Astfel, reclamanta a menționat că la 17 iulie 2013, ÎS „Gările și Stațiile Auto” a modificat rețeaua rutelor regulate în sensul introducerii rutei Chișinău 15.50 – Coștangalia 05.45, după care reclamanta a început să deservească această rută.

Reclamanta a precizat că nu a admis suspendări sau alte încălcări în procesul de deservire a rutei respective.

Reclamanta a notat că prin ordinul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 209 din 23 august 2013 „Cu privire la aprobarea Procesului-verbal al Comisiei disciplinare în domeniul transporturilor rutiere nr. 3 din 20.08.2013”, i-a fost retras dreptul de deservire a rutei Chișinău 15.50 –

Coștangalia 05.45.

În context, reclamanta a invocat că până la înaintarea cererii de chemare în judecată, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nu a informat-o despre retragerea dreptului de deservire a rutei și temeiul retragerii.

Reclamanta a reliefat că despre retragerea dreptului de deservire a rutei a aflat de la ÎS „Gările și Stațiile Auto”, în procesul de executare a rutei.

Așadar, reclamanta a considerat că la emiterea actului administrativ contestat, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor a încălcat prevederile Regulamentului transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 854 din 28 iulie 2006.

Reclamanta a relevat că la 19 noiembrie 2013, a solicitat de la Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, prin cerere prealabilă, revocarea ordinului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 209 din 23 august 2013 „Cu privire la aprobarea Procesului-verbal al Comisiei disciplinare în domeniul transporturilor rutiere nr. 3 din 20.08.2013”, însă până la data de 19 decembrie 2013, nu a primit niciun răspuns la cererea prealabilă.

Prin încheierea din 11 noiembrie 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, s-a confirmat tranzacția de împăcare încheiată între „Asgor-Trans” SRL și Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, conform căreia: a) Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor s-a obligat să anuleze ordinul nr. 209 din 23 august 2013 în partea retragerii de la „Asgor-Trans” SRL a dreptului de deservire a rutei Chișinău 15.50 – Coștangalia 05.45, cu restabilirea în rețeaua națională de rute regulate după „Asgor-Trans” SRL; și b) „Asgor-Trans” SRL renunță la dreptul de a pretinde daune materiale și/sau morale, prezente sau viitoare, din contul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, Agenției Naționale Transport Auto și ÎS „Gările și Stațiile Auto”, ce țin de dosarul nr. 3-319/14. A fost încetat procesul civil în ordinea contenciosului administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată de „Asgor-Trans” SRL împotriva Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor cu privire la anularea ordinului (f.d. 62-63, vol. I).

La 15 martie 2016, ÎS „Servicii Transport Auto” în proces de insolvență și „Eurotrans Tur” SRL au depus, în temeiul art. 449 lit. c) din Codul de procedură civilă, cerere de revizuire împotriva încheierii din 11 noiembrie 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, solicitând casarea acesteia și rejudecarea cauzei în prima instanță (f.d. 67-69, vol. I).

În particular, cu referire la drepturile afectate, revizuiențele ÎS „Servicii Transport Auto” în proces de insolvență și „Eurotrans Tur” SRL au relatat că activitatea „Asgor-Trans” SRL pe ruta Chișinău 15.50 – Coștangalia 05.45 afectează activitatea revizuiențelor, care deserveșc rute în aceeași zonă.

Revizuiențele au susținut că este imposibilă circulația concomitentă a rutelor pe care le deserveșc cu ruta Chișinău 15.50 – Coștangalia 05.45, deservită de „Asgor-Trans” SRL, fără a fi încălcate normele legale cu caracter imperativ din domeniul transporturilor.

Revizuiențele au invocat că tranzacția de împăcare încheiată între

„Asgor-Trans” SRL și Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, confirmată prin încheierea din 11 noiembrie 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, maschează faptul că Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor avea dreptul să-și revoce ordinul doar în cazul comiterii unei greșeli la emiterea acestuia, situație ce nu se atestă în speță.

În continuare, revizuițele au precizat că au aflat despre existența încheierii din 11 noiembrie 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, la data de 09 martie 2016, în cadrul examinării unei alte cauze de contencios administrativ.

Prin încheierea din 17 iunie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, a fost admisă cererea de revizuire depusă de ÎS „Servicii Transport Auto” în proces de insolvență și „Eurotrans Tur” SRL. A fost casată încheierea din 11 noiembrie 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, și transmisă cauza spre repartizare aleatorie, pentru a fi examinată în fond (f.d. 134-136, vol. I).

La 07 iulie 2015, „Asgor-Trans” SRL, reprezentată de avocatul stagiar Cristina Oglinda, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, intervenient accesoriu „Eurotrans Tur” SRL, cu privire la declararea ilegalității ordinului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 192 din 31 decembrie 2014 „Cu privire la aprobarea programelor de transport rutier interraional și cel internațional și eliberarea autorizațiilor de transport rutier de persoane” în partea neincluserii în programul de transport interraional și în lista operatorilor de transport interraional a rutei Chișinău 15.50 – Coștangalia 05.45, operator de transport interraional „Asgor-Trans” SRL, obligarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor de a include în programul de transport interraional ruta Chișinău 15.50 – Coștangalia 05.45, operator de transport interraional „Asgor-Trans” SRL, declararea ilegalității și anularea pct. 13 din ordinul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 76 din 21 mai 2015 „Cu privire la modificarea Ordinului nr. 134 din 01.08.2014, 139 din 14.08.2014, 159 din 15.10.2014 și executarea Tranzacției nr. 1 din 20.05.2015”, precum și declararea ilegalității și anularea ordinului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 77 din 21 mai 2015 „Cu privire la modificarea programului de transport rutier interraional și internațional” în partea excluderii modificărilor efectuate la elaborarea programului de transport interraional și a listei operatorilor de transport interraional ce țin de deservirea de către „Asgor-Trans” SRL a rutei Chișinău 07.00, 13.30 – Rîbnița 10.10, 16.30 (f.d. 4-9, vol. II).

În motivarea acțiunii, reclamanta „Asgor-Trans” SRL, reprezentată de avocatul stagiar Cristina Oglinda, a relatat că în temeiul autorizației de transport rutier prin servicii regulate în trafic interraional seria ANTA nr. 0102973, eliberate la data de 24 aprilie 2015 în baza licenței de transport rutier seria AMMII nr. 046950, conform ordinului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 192 din 31 decembrie 2014 „Cu privire la aprobarea programelor de transport rutier interraional și cel internațional și eliberarea autorizațiilor de transport rutier de persoane”, efectuează transporturi rutiere de persoane prin servicii regulate pe ruta Rîbnița-Chișinău.

De asemenea, reclamanta a susținut că în temeiul permisului de activitate pe rută nr. 117013, eliberat la data de 13 iunie 2013 conform ordinului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 112 din 02 mai 2013, efectuează transporturi rutiere de persoane pe ruta Chișinău 15.50 – Coștangalia 05.45.

Aici, reclamanta a menționat că anterior, prin ordinul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 209 din 23 august 2013 „Cu privire la aprobarea Procesului-verbal al Comisiei disciplinare în domeniul transporturilor rutiere nr. 3 din 20.08.2013”, i-a fost retras dreptul de deservire a rutei Chișinău 15.50 – Coștangalia 05.45.

Reclamanta a indicat că prin încheierea din 11 noiembrie 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, s-a confirmat tranzacția de împăcare încheiată între „Asgor-Trans” SRL și Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, conform căreia Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor s-a obligat să anuleze ordinul nr. 209 din 23 august 2013 „Cu privire la aprobarea Procesului-verbal al Comisiei disciplinare în domeniul transporturilor rutiere nr. 3 din 20.08.2013” în partea retragerii de la reclamantă a dreptului de deservire a rutei Chișinău 15.50 – Coștangalia 05.45, cu restabilirea în rețeaua națională de rute regulate după reclamantă.

Reclamanta a declarat că în pofida încheierii din 11 noiembrie 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, la data de 31 decembrie 2014, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor a emis ordinul nr. 192 „Cu privire la aprobarea programelor de transport rutier internațional și cel internațional și eliberarea autorizațiilor de transport rutier de persoane”, prin care, *inter alia*, ruta Chișinău 15.50 – Coștangalia 05.45, deservită de reclamantă nu a fost inclusă în programul de transport internațional și în lista operatorilor de transport internațional.

Reclamanta a reliefat că despre acest fapt a aflat la data de 12 mai 2015, din scrisoarea Agenției Naționale Transport Auto.

În continuare, reclamanta a afirmat că prin ordinul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 139 din 14 august 2014 „Cu privire la aprobarea Procesului-verbal al ședinței Comisiei disciplinare în domeniul transporturilor rutiere nr. 11 din 18.07.2014 și operarea modificărilor în rețeaua de rute”, *inter alia*, dreptul de deservire a rutelor Chișinău 12.10 – Pogănești 07.10, Chișinău 17.10, 14.00 – Drăgușenii Vechi 11.30, 08.00 și Chișinău 07.00, 13.30 – Rîbnița 10.10, 16.30 a fost atribuit „Eurotrans Tur” SRL.

Reclamanta a punctat că prin ordinul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 128 din 27 mai 2013, dreptul de deservire a rutei Chișinău 10.00 – Drăgușenii Vechi 07.30 a fost atribuit reclamantei, iar prin ordinul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 9-d din 07 martie 2012, dreptul de deservire a rutelor Chișinău 11.20 – Pogănești 14.15 și Chișinău 18.10 – Cioara/Feteasca 06.00 la fel a fost atribuit reclamantei.

Reclamanta a notat că prin adresarea din 01 octombrie 2014 către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, întru optimizarea rețelei rutelor regulate, s-a solicitat ca dreptul de deservire a rutelor Chișinău 10.00 – Drăgușenii Vechi 07.30, Chișinău 11.20 – Pogănești 14.15 și Chișinău 18.10 – Cioara/Feteasca

06.00 să fie atribuit „Eurotrans Tur” SRL, iar dreptul de deservire a rutei Chișinău 07.00, 13.30 – Rîbnița 10.10, 16.30 să fie atribuit reclamantei, solicitarea fiind satisfăcută.

Reclamanta a invocat că prin scrisoarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor din 22 ianuarie 2015, a fost informată despre aceea că prin ordinul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 192 din 31 decembrie 2014 „Cu privire la aprobarea programelor de transport rutier interraional și cel internațional și eliberarea autorizațiilor de transport rutier de persoane”, *inter alia*, i-a fost atribuit dreptul de deservire a rutelor Chișinău 09.00 – Rîbnița 14.40 și Chișinău 07.00, 13.30 – Rîbnița 10.10, 16.30.

Reclamanta a subliniat că prin ordinul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 76 din 21 mai 2015 „Cu privire la modificarea Ordinelor nr. 134 din 01.08.2014, 139 din 14.08.2014, 159 din 15.10.2014 și executarea Tranzacției nr. 1 din 20.05.2015”, a fost abrogat pct. 43 al ordinului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 139 din 14 august 2014 „Cu privire la aprobarea Procesului-verbal al ședinței Comisiei disciplinare în domeniul transporturilor rutiere nr. 11 din 18.07.2014 și operarea modificărilor în rețeaua de rute”, prin care s-a deschis ruta Chișinău 07.00, 13.30 – Rîbnița 10.10, 16.30, atribuită spre deservire „Eurotrans Tur” SRL.

În același context, reclamanta a menționat că prin ordinul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 77 din 21 mai 2015 „Cu privire la modificarea programului de transport rutier interraional și internațional”, au fost excluse modificările efectuate la elaborarea programului de transport interraional și a listei operatorilor de transport interraional ce țin de deservirea de către reclamantă a rutei Chișinău 07.00, 13.30 – Rîbnița 10.10, 16.30.

Astfel, reclamanta a evidențiat că la 01 iunie 2015, prin scrisoarea Agenției Naționale Transport Auto, a fost informată despre existența și efectele ordinului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 77 din 21 mai 2015 „Cu privire la modificarea programului de transport rutier interraional și internațional”.

Reclamanta a relatat că la 21 mai 2015, a solicitat de la Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, prin cerere prealabilă, modificarea ordinului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 192 din 31 decembrie 2014 „Cu privire la aprobarea programelor de transport rutier interraional și cel internațional și eliberarea autorizațiilor de transport rutier de persoane” prin restabilirea/introducerea rutei Chișinău 15.50 – Coștangalia 05.45, cu deservirea acesteia de către reclamantă.

De asemenea, reclamanta a susținut că la 04 iunie 2015, a solicitat de la Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, prin cerere prealabilă, revocarea ordinului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 76 din 21 mai 2015 „Cu privire la modificarea Ordinelor nr. 134 din 01.08.2014, 139 din 14.08.2014, 159 din 15.10.2014 și executarea Tranzacției nr. 1 din 20.05.2015” și a ordinului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 77 din 21 mai 2015 „Cu privire la modificarea programului de transport rutier interraional și internațional” în partea ce ține de ruta Chișinău 07.00, 13.30 – Rîbnița 10.10,

16.30.

Cu referire la cererea prealabilă din 21 mai 2015, reclamanta a indicat că prin scrisoarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor din 16 iunie 2015, a fost înștiințată că după intrarea în vigoare a Codului transporturilor rutiere, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor a fost obligat să aprobe, până la data de 31 decembrie 2014, programul de transport interraional și lista operatorilor de transport interraional, în care nu a fost inclusă ruta Chișinău 15.50 – Coștangalia 05.45.

Iar, cu referire la cererea prealabilă din 04 iunie 2015, reclamanta a declarat că prin scrisoarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor din 17 iunie 2015, i s-a comunicat că cererea respectivă este neîntemeiată.

În succesiunea celor relatate, reclamanta a invocat că în conformitate cu art. 153 alin. (5) din Codul transporturilor rutiere, programele de transport rutier locale, municipale și raionale, precum și programul de transport rutier interraional și cel internațional vor fi aprobate în conformitate cu prezentul cod până la 31 decembrie 2014.

Reclamanta a punctat că, conform art. 153 alin. (6) din Codul transporturilor rutiere, programele de transport rutier raionale, programul de transport interraional și programul de transport internațional, aprobate conform alin. (5), vor cuprinde atât rețeaua de rute regulate existentă la momentul intrării în vigoare a prezentului cod, cât și rutele noi atribuite de organul central de specialitate în conformitate cu prevederile art. 36 din prezentul cod.

Astfel, reclamanta a considerat că adoptând ordinul nr. 192 din 31 decembrie 2014 „Cu privire la aprobarea programelor de transport rutier interraional și cel internațional și eliberarea autorizațiilor de transport rutier de persoane”, Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, prin neinclusiunea în programul de transport interraional și în lista operatorilor de transport interraional a rutei Chișinău 15.50 – Coștangalia 05.45, a încălcat prevederile Codului transporturilor rutiere și nu a executat încheierea din 11 noiembrie 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău.

Aici, reclamanta a specificat că locuitorii sat. Coștangalia, r-nul Cimișlia, nu mai pot beneficia de nicio rută de transport rutier pentru a se deplasa în mun. Chișinău.

În continuare, reclamanta a relevat că pct. 22 din Regulamentul transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 854 din 28 iulie 2006, prevede exhaustiv temeiurile pentru retragerea dreptului de deservire a rutelor regulate.

Reclamanta a precizat că nu a admis nicio încălcare prevăzută de pct. 22 din Regulamentul transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 854 din 28 iulie 2006, care ar constitui temei pentru retragerea dreptului de deservire a rutei Chișinău 07.00, 13.30 – Rîbnița 10.10, 16.30.

Respectiv, reclamanta a considerat că este ilegal ordinul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 77 din 21 mai 2015 „Cu privire la modificarea programului de transport rutier interraional și internațional” în partea

excluderii modificărilor efectuate la elaborarea programului de transport interraional și a listei operatorilor de transport interraional ce țin de deservirea de către reclamantă a rutei Chișinău 07.00, 13.30 – Rîbnița 10.10, 16.30.

Totodată, reclamanta a evidențiat că indicatorii economici și sociali demonstrează că serviciile de interes public ce asigură populația or. Rîbnița și a sat. Coștangalia, r-nul Cimișlia, cu transport auto spre mun. Chișinău, sunt necesare și solicitate de populație.

În final, reclamanta a decelat că în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, autorizația pentru desfășurarea unei activități profesionale constituie un bun în măsura în care deținătorul sau solicitantul autorizației are o speranță rezonabilă și legitimă că va obține beneficii din exercitarea activității pe baza autorizației, iar refuzul neîntemeiat în eliberarea acesteia constituie o ingerință inacceptabilă în dreptul de proprietate.

Prin încheierea din 15 octombrie 2015 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău, au fost introduse în proces în calitate de intervenienți accesorii Asociația Patronală a Operatorilor de Transport Auto din Republica Moldova și ÎS „Servicii Transport Auto” în proces de insolabilitate (f.d. 91-93, vol. II).

În ședința de judecată a primei instanțe din 24 martie 2016, reprezentantul reclamantei „Asgor-Trans” SRL, avocatul stagiar Cristina Oglinda, a înaintat o cerere prin care a renunțat la pretenția privind obligarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor de a include în programul de transport interraional ruta Chișinău 15.50 – Coștangalia 05.45, operator de transport interraional „Asgor-Trans” SRL (f.d. 241-243, vol. II; f.d. 25-27, vol. III).

În motivarea cererii, reclamanta „Asgor-Trans” SRL, reprezentată de avocatul stagiar Cristina Oglinda, a indicat că prin ordinul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 60 din 12 martie 2016 „Cu privire la corectarea Programului de transport rutier interraional și Listei operatorilor de transport care vor deservi rutele/cursele incluse în acest program”, în programul de transport rutier interraional (anexa nr. 1 la ordinul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 192 din 31 decembrie 2014 „Cu privire la aprobarea programelor de transport rutier interraional și cel internațional și eliberarea autorizațiilor de transport rutier de persoane”) și în lista operatorilor de transport rutier interraional (anexa nr. 2 la ordinul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 192 din 31 decembrie 2014 „Cu privire la aprobarea programelor de transport rutier interraional și cel internațional și eliberarea autorizațiilor de transport rutier de persoane”) a fost inclusă ruta Chișinău 15.50 – Coștangalia 05.45, atribuită spre deservire reclamantei conform pct. 1 din ordinul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 177 din 17 noiembrie 2014.

Prin încheierea din 07 noiembrie 2016 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău, au fost conexate într-o singură procedură cauzele la cererea de chemare în judecată înaintată de „Asgor-Trans” SRL împotriva Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, intervenienți accesorii ÎS „Servicii Transport Auto” în proces de insolabilitate și „Eurotrans Tur” SRL, cu privire la contestarea actului

administrativ, și la cererea de chemare în judecată înaintată de „Asgor-Trans” SRL împotriva Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, intervenienți accesorii „Eurotrans Tur” SRL și Asociația Patronală a Operatorilor de Transport Auto din Republica Moldova (f.d. 153-154, vol. I).

În ședința de judecată a primei instanțe din 26 ianuarie 2017, reprezentantul reclamantei „Asgor-Trans” SRL, Sergiu Sloninov, a înaintat o cerere în care nu a mai indicat pretenția privind declararea ilegalității ordinului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 192 din 31 decembrie 2014 „Cu privire la aprobarea programelor de transport rutier interraional și cel internațional și eliberarea autorizațiilor de transport rutier de persoane” în partea neincluserii în programul de transport interraional și în lista operatorilor de transport interraional a rutei Chișinău 15.50 – Coștangalia 05.45, operator de transport interraional „Asgor-Trans” SRL. Totodată, reprezentantul reclamantei „Asgor-Trans” SRL, Sergiu Sloninov, l-a indicat pe Veaceslav Vasilașcu în calitate de copârât și a introdus noi pretenții, și anume: încasarea în mod solidar, din contul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor și al lui Veaceslav Vasilașcu, a sumei de 515 405, 28 lei cu titlu de reparare a prejudiciului material cauzat prin ordinul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 76 din 21 mai 2015 „Cu privire la modificarea Ordinelor nr. 134 din 01.08.2014, 139 din 14.08.2014, 159 din 15.10.2014 și executarea Tranzacției nr. 1 din 20.05.2015” și ordinul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 77 din 21 mai 2015 „Cu privire la modificarea programului de transport rutier interraional și internațional”, precum și încasarea din contul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor a sumei de 500 000 lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral cauzat prin aceleași ordine (f.d. 181-190; 221-222, vol. I).

Astfel, reclamanta „Asgor-Trans” SRL a relatat că la 20 mai 2015, între Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor și Asociația Patronală a Operatorilor de Transport Auto din Republica Moldova a fost încheiată o tranzacție, având ca obiect revocarea de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor a unor ordine.

Reclamanta a menționat că ordinul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 76 din 21 mai 2015 „Cu privire la modificarea Ordinelor nr. 134 din 01.08.2014, 139 din 14.08.2014, 159 din 15.10.2014 și executarea Tranzacției nr. 1 din 20.05.2015” și ordinul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 77 din 21 mai 2015 „Cu privire la modificarea programului de transport rutier interraional și internațional” au fost emise ca efect al tranzacției enunțate.

Reclamanta a notat că în condițiile în care anume ea deținea dreptul de deservire a rutei Chișinău 07.00, 13.30 – Rîbnița 10.10, 16.30, ceea ce reprezintă un bun în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, și nu Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor sau Asociația Patronală a Operatorilor de Transport Auto din Republica Moldova, aceștia nu erau în drept să tranzacționeze bunul reclamantei.

Respectiv, reclamanta a afirmat că tranzacția din 20 mai 2015, încheiată între

Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor și Asociația Patronală a Operatorilor de Transport Auto din Republica Moldova, este lovită de nulitate absolută, nefiind susceptibilă de a produce efecte juridice.

Cu referire la cuantumul prejudiciului material cauzat, reclamanta a arătat că acesta cuprinde venitul ratat al reclamantei timp de 603 zile, pornind de la suma de 853, 32 lei, care a constituit venitul mediu zilnic al reclamantei în perioada de activitate a rutei Chișinău 07.00, 13.30 – Rîbnița 10.10, 16.30.

În această conjunctură, reclamanta a specificat că reprezentantul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, Veaceslav Vasilașcu, este personal responsabil de interpretarea defectuoasă a normelor legale în acțiunile Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor în raport cu reclamanta, acesta fiind pasibil de răspundere în baza art. 20 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

La 15 iunie 2018, reclamanta „Asgor-Trans” SRL a depus cerere prin care a solicitat confirmarea tranzacției de împăcare din 09 octombrie 2014, încheiate între „Asgor-Trans” SRL și Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, și a tranzacției de împăcare din 05 noiembrie 2014, încheiate între „Asgor-Trans” SRL și Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, încetarea procesului pe capătul de cerere cu privire la anularea ordinului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 209 din 23 august 2013 „Cu privire la aprobarea Procesului-verbal al Comisiei disciplinare în domeniul transporturilor rutiere nr. 3 din 20.08.2013” în partea retragerii de la „Asgor-Trans” SRL a dreptului de deservire a rutei Chișinău 15.50 – Coștangalia 05.45, și dispunerea neexecutării tranzacțiilor de împăcare nominalizate din motiv că acestea au fost deja executate. Totodată, „Asgor-Trans” SRL a solicitat suspendarea procesului până la soluționarea irevocabilă a unei cauze conexe, și anume a cauzei de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată înaintată de „Asgor-Trans” SRL împotriva Ministerului Economiei și Infrastructurii cu privire la efectele ordinului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 159 din 15 octombrie 2014, pendinte pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Central (f.d. 180-194, vol. IV).

În motivarea cererii, reclamanta „Asgor-Trans” SRL a susținut că tranzacția de împăcare din 09 octombrie 2014, încheiată între reclamantă și Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, și tranzacția de împăcare din 05 noiembrie 2014, încheiată între reclamantă și Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, sunt legitime și urmează a fi confirmate de către instanța de judecată, cu atât mai mult că au fost deja executate.

În altă ordine de idei, reclamanta a menționat că prezenta cauză nu poate fi soluționată până la soluționarea irevocabilă a unei cauze conexe, și anume a cauzei de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată înaintată de reclamantă împotriva Ministerului Economiei și Infrastructurii cu privire la efectele ordinului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 159 din 15 octombrie 2014, pendinte pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Reclamanta a mai indicat că solicită repararea prejudiciului material cauzat

până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești favorabile, care cuprinde venitul ratat al reclamantei pornind de la suma de 853, 32 lei, ce a constituit venitul mediu zilnic al reclamantei în perioada de activitate a rutei Chișinău 07.00, 13.30 – Rîbnița 10.10, 16.30.

Prin încheierea din 29 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de reclamanta „Asgor-Trans” SRL privind suspendarea cauzei până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei conexe de la Judecătoria Chișinău, sediul Central, unde urmează să se examineze cererea depusă la 17 mai 2018 (f.d. 18-20, vol. V).

Prin încheierea din 29 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, a fost respinsă cererea depusă de reclamanta „Asgor-Trans” SRL privind confirmarea tranzacției și încetarea procesului în partea ce ține de pretenția cu privire la anularea ordinului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 209 din 23 august 2013 „Cu privire la aprobarea Procesului-verbal al Comisiei disciplinare în domeniul transporturilor rutiere nr. 3 din 20.08.2013” în partea retragerii de la „Asgor-Trans” SRL a dreptului de deservire a rutei Chișinău 15.50 – Coștangalia 05.45 (f.d. 21-23, vol. V).

Prin hotărârea din 24 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de „Asgor-Trans” SRL împotriva Ministerului Economiei și Infrastructurii, intervenienți accesorii „Eurotrans Tur” SRL, Asociația Patronală a Operatorilor de Transport Auto din Republica Moldova și ÎS „Servicii Transport Auto” în proces de insolabilitate, cu privire la anularea ordinului nr. 209 din 23 august 2013, prin care a fost aprobat procesul-verbal nr. 3 al ședinței Comisiei disciplinare în domeniul transporturilor rutiere, în partea retragerii dreptului „Asgor-Trans” SRL de deservire a rutei Chișinău 15.50 – Coștangalia 05.45, anularea ordinului nr. 76 din 21 mai 2015 în partea ce ține de pct. 13, prin care a fost abrogat pct. 43 al ordinului nr. 139 din 14 august 2014, anularea ordinului nr. 77 din 21 mai 2015 în partea ce ține de excluderea rutei/cursei regulate de pasageri Chișinău 07.00, 13.30 – Rîbnița 10.10, 16.30, și repararea prejudiciului material și a prejudiciului de imagine (f.d. 72-86, vol. V).

La 25 iulie 2018, „Asgor-Trans” SRL a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 24 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, contestând, totodată, și încheierea din 17 iunie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, prin care a fost admisă cererea de revizuire depusă de ÎS „Servicii Transport Auto” în proces de insolabilitate și „Eurotrans Tur” SRL, și a fost casată încheierea din 11 noiembrie 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău; încheierea din 07 noiembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, prin care au fost conexate cauzele într-o singură procedură; și încheierea din 29 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de „Asgor-Trans” SRL privind confirmarea tranzacțiilor de împăcare și încetarea procesului (f.d. 88-91, vol. V).

La 23 noiembrie 2018, apelanta „Asgor-Trans” SRL a depus cerere privind recuzarea judecătorilor Curții de Apel Chișinău, Angela Bostan, Anatol Pahopol și

Veronica Negru, invocând prevederile art. 50 alin. (1) lit. d) și e) din Codul de procedură civilă, având în vedere că judecătorii respectivi au examinat anumite cauze conexe, pe care le-au soluționat în defavoarea „Asgor-Trans” SRL (f.d. 123-126, vol. V).

Prin încheierea din 29 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de apelanta „Asgor-Trans” SRL privind recuzarea judecătorilor Curții de Apel Chișinău, Angela Bostan, Anatol Pahopol și Veronica Negru (f.d. 135-137, vol. V).

În ședința de judecată a instanței de apel din 21 mai 2019, reprezentantul apelantei „Asgor-Trans” SRL, Sergiu Sloninov, a înaintat o cerere privind confirmarea tranzacției de împăcare din 09 octombrie 2014, încheiate între „Asgor-Trans” SRL și Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, și a tranzacției de împăcare din 05 noiembrie 2014, încheiate între „Asgor-Trans” SRL și Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor (f.d. 164-164¹; 203-205, vol. V).

Prin încheierea din 21 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de apelanta „Asgor-Trans” SRL privind confirmarea tranzacțiilor de împăcare încheiate între „Asgor-Trans” SRL și Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor (f.d. 206-207, vol. V).

Prin decizia din 09 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de „Asgor-Trans” SRL. Au fost menținute hotărârea din 24 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, și încheierea din 17 iunie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, prin care a fost admisă cererea de revizuire depusă de ÎS „Servicii Transport Auto” în proces de insolvență și „Eurotrans Tur” SRL; încheierea din 07 noiembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, prin care au fost conexe cauzele; și încheierea din 29 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, prin care a fost respinsă cererea depusă de „Asgor-Trans” SRL privind confirmarea tranzacțiilor de împăcare și încetarea procesului (f.d. 7-19, vol. VI).

În susținerea legalității încheierii din 17 iunie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, instanța de apel a concluzionat că prin încheierea din 11 noiembrie 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, în mod vădit au fost afectate drepturile și interesele legitime ale revizuienților ÎS „Servicii Transport Auto” în proces de insolvență și „Eurotrans Tur” SRL, or activitatea „Asgor-Trans” SRL pe ruta Chișinău 15.50 – Coștangalia 05.45 afectează activitatea revizuienților, care deservește rute în aceeași zonă, la intervale mici de timp.

Din aceleași motive, instanța de apel a indicat că este legală și încheierea din 29 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Cu referire la legalitatea încheierii din 07 noiembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, instanța de apel a observat că apelanta „Asgor-Trans” SRL nu a adus niciun argument referitor la încălcarea de către prima instanță a prevederilor art. 187 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În motivarea soluțiilor adoptate, cu referire la pretenția „Asgor-Trans” SRL cu privire la anularea ordinului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii

Drumurilor nr. 209 din 23 august 2013 „Cu privire la aprobarea Procesului-verbal al Comisiei disciplinare în domeniul transporturilor rutiere nr. 3 din 20.08.2013” în partea retragerii de la „Asgor-Trans” SRL a dreptului de deservire a rutei Chișinău 15.50 – Coștangalia 05.45, instanțele ierarhic inferioare au conchis că aceasta urmează a fi respinsă din motiv că dreptul pretins de „Asgor-Trans” SRL deja a fost revendicat prin emiterea ordinului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 177 din 17 noiembrie 2014, ca urmare a tranzacției încheiate între Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor și „Asgor-Trans” SRL.

Astfel, instanțele ierarhic inferioare au relevat că ordinul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 177 din 17 noiembrie 2014, prin care a fost abrogat ordinul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 209 din 23 august 2013 „Cu privire la aprobarea Procesului-verbal al Comisiei disciplinare în domeniul transporturilor rutiere nr. 3 din 20.08.2013” în partea retragerii de la „Asgor-Trans” SRL a dreptului de deservire a rutei Chișinău 15.50 – Coștangalia 05.45, este vigoare, nefiind abrogat nici de autoritatea emitentă, nici de instanța de judecată.

Instanțele ierarhic inferioare au conchis că nu este posibilă admiterea pretenției „Asgor-Trans” SRL cu privire la anularea ordinului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 209 din 23 august 2013 „Cu privire la aprobarea Procesului-verbal al Comisiei disciplinare în domeniul transporturilor rutiere nr. 3 din 20.08.2013” în partea retragerii de la „Asgor-Trans” SRL a dreptului de deservire a rutei Chișinău 15.50 – Coștangalia 05.45, cu indicarea nepunerii în executare.

În ceea ce vizează pretențiile „Asgor-Trans” SRL cu privire la anularea pct. 13 din ordinul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 76 din 21 mai 2015 „Cu privire la modificarea Ordinelor nr. 134 din 01.08.2014, 139 din 14.08.2014, 159 din 15.10.2014 și executarea Tranzacției nr. 1 din 20.05.2015” și a ordinului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 77 din 21 mai 2015 „Cu privire la modificarea programului de transport rutier internațional și internațional” în partea excluderii modificărilor efectuate la elaborarea programului de transport internațional și a listei operatorilor de transport internațional ce țin de deservirea de către „Asgor-Trans” SRL a rutei Chișinău 07.00, 13.30 – Rîbnița 10.10, 16.30, instanțele ierarhic inferioare au relevat că la baza emiterii acestora a stat cererea prealabilă a Asociației Patronală a Operatorilor de Transport Auto din Republica Moldova și a unor operatori de transport rutier, ce nu erau de acord cu deschiderea mai multor rute regulate de transport rutier, fără a fi respectate intervalele de timp prevăzute de lege între rutele noi și cele existente.

Astfel, instanțele ierarhic inferioare au indicat că drept urmare a acestei cereri prealabile, la 20 mai 2015, între Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor și Asociația Patronală a Operatorilor de Transport Auto din Republica Moldova a fost încheiată o tranzacție, având ca obiect revocarea de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor a unor acte administrative, tranzacția fiind în vigoare și producând efecte juridice.

Respectiv, instanțele ierarhic inferioare au considerat că urmează a fi respinse

ca neîntemeiate și pretențiile „Asgor-Trans” SRL cu privire la repararea prejudiciului material și moral, acestea fiind subsecvente pretențiilor principale, cu privire la anularea actelor administrative.

La 14 august 2019, „Asgor-Trans” SRL a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 09 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, contestând, totodată, și încheierea din 29 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de apelanta Asgor-Trans” SRL privind recuzarea judecătorilor Curții de Apel Chișinău și încheierea din 21 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de apelanta Asgor-Trans” SRL privind confirmarea tranzacțiilor de împăcare încheiate între „Asgor-Trans” SRL și Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor. Astfel, recurenta „Asgor-Trans” SRL a solicitat: a) casarea deciziei din 09 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău și anularea încheierii din 29 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu adoptarea unei noi încheieri, de admitere a recuzării înaintate în privința judecătorilor Curții de Apel Chișinău, Angela Bostan, Anatol Pahopol și Veronica Negru, și cu restituirea cauzei Curții de Apel Chișinău; sau b) casarea deciziei din 09 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău și anularea încheierii din 21 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu adoptarea unei noi încheieri, de confirmare a tranzacției de împăcare din 09 octombrie 2014, încheiate între „Asgor-Trans” SRL și Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, și a tranzacției de împăcare din 05 noiembrie 2014, încheiate între „Asgor-Trans” SRL și Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, cu încetarea procesului în această parte, și emiterea unei noi decizii, de admitere integrală a cererii de chemare în judecată înaintate de „Asgor-Trans” SRL. Totodată, recurenta „Asgor-Trans” SRL a solicitat citarea participanților la proces în condițiile art. 247 din Codul administrativ (f.d. 29-61, vol. VI).

În motivarea recursului, cu referire la ilegalitatea încheierii din 29 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, recurenta „Asgor-Trans” SRL a reiterat faptul că judecătorii Curții de Apel Chișinău, Angela Bostan, Anatol Pahopol și Veronica Negru, au examinat anumite cauze conexe, pe care le-au soluționat în defavoarea „Asgor-Trans” SRL, reliefând astfel criteriile de imparțialitate a instanței de judecată prin prisma jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

Cu referire la ilegalitatea încheierii din 21 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, recurenta a reiterat că tranzacția de împăcare din 09 octombrie 2014, încheiată între reclamantă și Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, și tranzacția de împăcare din 05 noiembrie 2014, încheiată între reclamantă și Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, sunt legitime și urmau a fi confirmate de către instanța de judecată, cu atât mai mult că au fost deja executate, iar Ministerul Economiei și Infrastructurii a fost de acord ca tranzacțiile de împăcare să fie confirmate de către instanța de judecată.

Aici, recurenta a arătat că încheierea din 21 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost emisă ca rezultat al obiecțiilor formulate anterior de persoanele terțe ÎS „Servicii Transport Auto” în proces de insolvență și „Eurotrans Tur”, cu toate că acestea nu au demonstrat că anumite drepturi legitime le-ar fi afectate prin

confirmarea tranzacțiilor nominalizate.

În continuare, recurenta a punctat că instanța de apel a încălcat cerințele art. 6 alin. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece nu a răspuns într-un mod sigur și expres la toate argumentele esențiale pe care „Asgor-Trans” SRL le-a invocat cu referire la ilegalitatea încheierilor contestate ale primei instanțe.

În această ordine de idei, recurenta a reiterat argumentele ce țin de ilegalitatea încheierii din 17 iunie 2016 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău, prin care a fost admisă cererea de revizuire depusă de ÎS „Servicii Transport Auto” în proces de insolvență și „Eurotrans Tur” SRL, și a fost casată încheierea din 11 noiembrie 2014 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău; a încheierii din 07 noiembrie 2016 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău, prin care au fost conexate cauzele într-o singură procedură; și a încheierii din 29 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de „Asgor-Trans” SRL privind confirmarea tranzacțiilor de împăcare și încetarea procesului.

În continuare, cu referire la fondul cauzei, recurenta a notat că instanța de apel a preluat concluzia primei instanțe precum că pretenția cu privire la anularea ordinului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 209 din 23 august 2013 „Cu privire la aprobarea Procesului-verbal al Comisiei disciplinare în domeniul transporturilor rutiere nr. 3 din 20.08.2013” în partea retragerii de la „Asgor-Trans” SRL a dreptului de deservire a rutei Chișinău 15.50 – Coștangalia 05.45, urmează a fi respinsă din motiv că dreptul pretins de „Asgor-Trans” SRL deja a fost revendicat prin emiterea ordinului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 177 din 17 noiembrie 2014.

Aici, recurenta a evidențiat că prin decizia din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, completul de judecată în aceeași componență care a emis decizia recurată a indicat că, casarea încheierii din 11 noiembrie 2014 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău, are drept efect nulitatea ordinului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 177 din 17 noiembrie 2014 și, respectiv, rămânerea în vigoare a ordinului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 209 din 23 august 2013 „Cu privire la aprobarea Procesului-verbal al Comisiei disciplinare în domeniul transporturilor rutiere nr. 3 din 20.08.2013” în partea retragerii de la „Asgor-Trans” SRL a dreptului de deservire a rutei Chișinău 15.50 – Coștangalia 05.45.

Așadar, recurenta consideră că interpretarea diferită de către același complet de judecată față de efectele juridice ale ordinului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 177 din 17 noiembrie 2014 constituie o încălcare a dreptului părților la un proces echitabil, garantat de art. 6 alin. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Totodată, recurenta a menționat că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că se impunea examinarea legalității și temeiniciei actului administrativ contestat la data adresării în instanța de contencios administrativ, și nu la data pronunțării hotărârii judecătorești, cu atât mai mult că în interpretarea corectă a prevederilor

Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, dacă pârâtul a satisfăcut acțiunea reclamantului în cadrul soluționării cauzei, iar reclamantul nu renunță la acțiune, atunci instanța va examina fondul cauzei și va emite o hotărâre de admitere a acțiunii, indicând în dispozitivul hotărârii că aceasta nu se pune în executare.

În continuare, recurenta a afirmat că instanța de apel a dat o apreciere arbitrară probelor ce țin de pretențiile privind anularea pct. 13 din ordinul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 76 din 21 mai 2015 „Cu privire la modificarea Ordinelor nr. 134 din 01.08.2014, 139 din 14.08.2014, 159 din 15.10.2014 și executarea Tranzacției nr. 1 din 20.05.2015” și a ordinului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 77 din 21 mai 2015 „Cu privire la modificarea programului de transport rutier interraional și internațional” în partea excluderii modificărilor efectuate la elaborarea programului de transport interraional și a listei operatorilor de transport interraional ce țin de deservirea de către „Asgor-Trans” SRL a rutei Chișinău 07.00, 13.30 – Rîbnița 10.10, 16.30.

În particular, recurenta a invocat că litigiile la care a făcut trimitere instanța de apel nu au tangență cu prezenta cauză de contencios administrativ.

În continuare, recurenta a relevat că la 20 mai 2015, între Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor și Asociația Patronală a Operatorilor de Transport Auto din Republica Moldova a fost încheiată o tranzacție, având ca obiect revocarea de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor a unor ordine.

Recurenta a menționat că ordinul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 76 din 21 mai 2015 „Cu privire la modificarea Ordinelor nr. 134 din 01.08.2014, 139 din 14.08.2014, 159 din 15.10.2014 și executarea Tranzacției nr. 1 din 20.05.2015” și ordinul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 77 din 21 mai 2015 „Cu privire la modificarea programului de transport rutier interraional și internațional” au fost emise ca efect al tranzacției enunțate.

În acest sens, recurenta a punctat că în condițiile în care anume ea deținea dreptul de deservire a rutei Chișinău 07.00, 13.30 – Rîbnița 10.10, 16.30, ceea ce reprezintă un bun în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, și nu Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor sau Asociația Patronală a Operatorilor de Transport Auto din Republica Moldova, aceștia nu erau în drept să tranzacționeze bunul recurenteii.

În altă ordine de idei, recurenta a susținut că ordinul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 77 din 21 mai 2015 „Cu privire la modificarea programului de transport rutier interraional și internațional” a fost emis ca urmare a cererii prelabile a Asociației Patronale a Operatorilor de Transport Auto din Republica Moldova din 11 mai 2015, cu toate că aceasta a depus cererea prelabilă cu încălcarea termenului de prescripție și nu a solicitat repunerea în termen.

La 26 septembrie 2019, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa

intimatului Ministerul Economiei și Infrastructurii, cât și în adresa persoanelor terțe „Eurotrans Tur” SRL, Asociația Patronală a Operatorilor de Transport Auto din Republica Moldova și ÎS „Servicii Transport Auto” în proces de insolabilitate, copia cererii de recurs depuse de „Asgor-Trans” SRL împotriva deciziei din 09 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a încheierilor din 29 noiembrie 2018 și 21 mai 2019 ale Curții de Apel Chișinău (f.d. 68, vol. VI).

La 31 octombrie 2019, intimatul Ministerul Economiei și Infrastructurii a depus referință la recursul depus de „Asgor-Trans” SRL, solicitând respingerea acestuia (f.d. 73-78, vol. VI).

Persoanele terțe „Eurotrans Tur” SRL, Asociația Patronală a Operatorilor de Transport Auto din Republica Moldova și ÎS „Servicii Transport Auto” în proces de insolabilitate nu și-au valorificat dreptul de a depune referință la recursul depus de „Asgor-Trans” SRL, deși după cum rezultă din avizele de primire anexate la materialele cauzei, au recepționat copia cererii de recurs depuse de „Asgor-Trans” SRL (f.d. 69-71, vol. VI).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova. În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Astfel, din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale. Decizia instanței de apel a fost pronunțată după intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Prin urmare, legalitatea procedurilor care au urmat după punerea în aplicare a Codului administrativ se va verifica prin prisma Codului administrativ.

Potrivit art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

După cum rezultă din materialele cauzei, și anume din extrasul din poșta electronică al reprezentantului „Asgor-Trans” SRL, Sergiu Sloninov, acesta a recepționat copia deciziei motivate din 09 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău la data de 01 august 2019 (f.d. 62, vol. VI).

Astfel, luând în considerare că recurenta „Asgor-Trans” SRL a depus recurs împotriva deciziei din 09 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a încheierilor din 29 noiembrie 2018 și 21 mai 2019 ale Curții de Apel Chișinău, care se contestă odată cu fondul cauzei, la data de 14 august 2019, completul ajunge la concluzia că

recurenta „Asgor-Trans” SRL s-a conformat prevederilor legale, încadrându-se în termenul de depunere a recursului prevăzut de art. 245 alin. (1) din Codul administrativ.

Fiindcă fondul cauzei a fost examinat prin prisma Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 și a prevederilor din Codul de procedură civilă, instanța de recurs la soluționarea recursului se va conduce tot de aceste prevederi.

Astfel, examinând temeiurile recursului depus de către „Asgor-Trans” SRL, în raport cu materialele cauzei de contencios administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că „Asgor-Trans” SRL a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului,

recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere. La fel, recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către „Asgor-Trans” SRL asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care acest drept este garantat de art. 6 alin. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurentă nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual, așa cum formal invocă „Asgor-Trans” SRL, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul depus de către „Asgor-Trans” SRL ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ, precum și art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de „Asgor-Trans” SRL se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan